

4 กุมภาพันธ์ 2486 ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 60 ตอนที่ 8

พระราชบัญญัติ

ยาสูบ

พุทธศักราช 2486

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล
 คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์
 (ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร
 ลงวันที่ 4 สิงหาคม พุทธศักราช 2480
 และวันที่ 16 ธันวาคม พุทธศักราช 2484)

อาทิตย์ทิพอาภา

ปรีดี พนมยงค์

ตราไว้ ณ วันที่ 1 กุมภาพันธ์ พุทธศักราช 2486

ณ วันที่ 10 ในรัชกาลปัจจุบัน

ตอนที่ 8 เล่ม 60 ราชกิจจานุเบกษา 4 กุมภาพันธ์ 2486

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรปรับปรุง
กฎหมายว่าด้วยยาสูบ

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดย
คำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
ยาสูบ พุทธศักราช 2486”

มาตรา 2 ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติยาสูบ พุทธศักราช 2481
พระราชบัญญัติยาสูบ (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2482 และ
พระราชบัญญัติยาสูบ (ฉบับที่ 3) พุทธศักราช 2484 และ
บันดากดหมาย กค และข้อบังคับอื่นซึ่งมีข้อความขัดหรือ
แย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 4 ในพระราชบัญญัตินี้

“ต้นยาสูบ” หมายความว่า พืชชนิดนี้

“ใบยา” หมายความว่า ใบยาสูบซึ่งยังไม่ได้หั่นเป็นเส้น

“ยาเส้น” หมายความว่า ใบยาสูบซึ่งได้หั่นเป็นเส้น

4 กุมภาพันธ์ 2486 ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 60 ตอนที่ 8

และยังไม่ได้ปรุงแต่งเป็นยาสูบ

“ยาสูบ” หมายความว่า ยาเส้นหรือใบยาซึ่งได้ปรุงแต่งเป็นชนิดซิการ์เรต ซิการ์ บุหรี่อื่น ๆ ยากล้อง และขามวนเอง

“ซิการ์เรต” หมายความว่า ยาเส้นซึ่งมวนด้วยกระดาษ

“ซิการ์” หมายความว่า ใบยาหรือยาเส้นซึ่งมวนด้วยใบยา

“บุหรี่ยื่นๆ” หมายความว่า ยาเส้นซึ่งมวนด้วยวัตถุอื่นซึ่งไม่ใช่กระดาษหรือใบยา เช่น ใบทอง กลีบบัว กาบหมาก ใบมะกา ใบจาก หรือส่วนแห่งไม้อื่นใด

“ยากล้อง” หมายความว่า ยาเส้นชนิดที่ทำเป็นแท่งเป็นมัด เป็นท่อน หรือหั่นเป็นชิ้นเล็กๆ ซึ่งใช้สูบด้วยกล้องหรือเครื่องสูบอย่างอื่นทำนองเดียวกัน และบันจุของสำหรับจำหน่าย

“ขามวนเอง” หมายความว่า ยาเส้นชนิดซึ่งปรุงแต่งเป็นยาสูบใช้มวนซิการ์เรต เพื่อสูบเอง และบันจุของสำหรับจำหน่าย

ตอนที่ 8 เล่ม 60 ราชกิจจานุเบกษา 4 กุมภาพันธ์ 2486

“ผู้ทำการเพาะปลูก” หมายความว่า บุคคลผู้ประกอบ
การเพาะปลูกต้นยาสูบ

“ผู้บ่มใบยา” หมายความว่า บุคคลซึ่งได้รับอนุญาต
ทำการบ่มใบยาให้เป็นใบยาแห้ง

“สถานบ่มใบยา” หมายความว่า สถานที่ทำการบ่มใบยา
และรวมตลอดถึงบริเวณแห่งสถานนั้นด้วย

“ผู้ประกอบการอุสาหกรรม” หมายความว่า บุคคลผู้ประกอบ
การทำยาสูบเพื่อการค้า

“โรงอุสาหกรรม” หมายความว่า สถานที่ซึ่งผู้ประกอบการ
อุสาหกรรมใช้ในการทำหรือเก็บยาสูบเพื่อการค้า และรวม
ตลอดถึงบริเวณแห่งสถานนั้นด้วย

“สแตมป์ยาสูบ” หมายความว่า สแตมป์ของรัฐบาล
ซึ่งกรมสรรพสามิตได้กำหนดขึ้น เพื่อใช้ในกิจการดั่งบัญญัติ
ไว้ในพระราชบัญญัตินี้

“ซอง” หมายความว่า รวมตลอดถึงห่อ กระป๋อง ขวด
หรือภาชนะอื่นซึ่งใช้บรรจุยาเส้นหรือยาสูบ

“เจ้าพนักงาน” หมายความว่า พนักงานซึ่งอธิบดีแต่งตั้ง
ให้มีอำนาจและหน้าที่เกี่ยวกับพระราชบัญญัตินี้ และรวม
ตลอดถึงผู้ทำการแทนด้วย

4 กุมภาพันธ์ 2486 ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 60 ตอนที่ 8

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมสรรพสามิต

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 5 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฤษฎีกากำหนดอัตราค่าทำเนียม กำหนดเงื่อนไขและกิจการอย่างอื่น เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฤษฎีกานั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด 1

การเพาะปลูกต้นยาสูบ การบ่มและการหันใบยา

มาตรา 6 ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศกำหนดเขตพื้นที่ซึ่งการเพาะปลูกต้นยาสูบจะต้องได้รับอนุญาต เขตนี้ให้เรียกว่า “เขตปลูกยาสูบ”

มาตรา 7 ผู้ใดจะทำการเพาะปลูกต้นยาสูบในเขตปลูกยาสูบ ต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงาน

ตอนที่ 8 เล่ม 60 ราชกิจจานุเบกษา 4 กุมภาพันธ์ 2486

ผู้ได้รับอนุญาตให้ทำการเพาะปลูกต้นยาสูบในเขตปลูกยาสูบต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขว่าด้วยที่ดินซึ่งใช้ทำการเพาะปลูกต้นยาสูบ มลัดพันธุ์ที่จะใช้ วิธีบำรุงต้นยาสูบ วิธีบ่มใบยา และวิธีการอื่นใดเกี่ยวกับการเพาะปลูกต้นยาสูบตามที่อธิบดีกำหนด

ใบอนุญาตที่ออกตามมาตรา 8 นั้นอายุเมื่อครบกำหนดสิบสองเดือน นับตั้งแต่วันออก

มาตรา 8 บทบัญญัติแห่งมาตรา 6 มาตรา 7 มาตรา 12 มาตรา 26 และมาตรา 37 มิให้ใช้บังคับแก่ผู้ทำการเพาะปลูกต้นยาสูบเพื่อใช้ประโยชน์เพาะในครัวเรือนของตนไม่เกินสามร้อยต้น ซึ่งได้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา 9 การขายใบยาผู้ได้รับอนุญาตให้ทำการเพาะปลูกต้องนำใบยามาขายให้แก่เจ้าพนักงานหรือผู้รับเหมาซื้อแทนเจ้าพนักงาน หรือผู้บ่มใบยาในเขตปลูกยาสูบนั้น ห้ามมิให้จำหน่ายใบยาแก่ผู้อื่น เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากอธิบดี

4 กุมภาพันธ์ 2486   ราชกิจจานุเบกษา   เล่ม 60 ตอนที่ 8

มาตรา 10 ผู้บ่มใบยาในเขตปลูกยาสูบ ต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงาน และต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขว่าด้วยวิธีบ่มใบยาตามที่เจ้าพนักงานกำหนด

ผู้ได้รับอนุญาตให้ทำการบ่มใบยาตามมาตรานี้ ต้องเสียค่าทำเนียมใบอนุญาตปีละหนึ่งบาท

ใบอนุญาตที่ออกตามมาตรานี้สิ้นอายุเมื่อครบกำหนดสิบสองเดือน นับตั้งแต่วันออก

การสร้างสถานบ่มใบยา หรือการสร้างเพิ่มเติมในสถานบ่มใบยาซึ่งได้รับอนุญาตแล้ว ต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานก่อน

มาตรา 11 ผู้บ่มใบยาในเขตปลูกยาสูบ ต้องนำใบยามาขายให้แก่เจ้าพนักงานหรือผู้รับเหมาซื้อแทนเจ้าพนักงาน ห้ามมิให้จำหน่ายใบยาให้แก่ผู้อื่น เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากอธิบดี

มาตรา 12 ห้ามมิให้ผู้ใดกระทำการหันใบยา เว้นแต่จะได้รับอนุญาตหรืออธิบดีจะได้ประกาศอนุญาต หรือจะทำตามวิธีการและเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

ตอนที่ 8 เล่ม 60   ราชกิจจานุเบกษา   4 กุมภาพันธ์ 2486

มาตรา 13 ราคาและเงื่อนไขแห่งการซื้อขายต้นยาสูบ ใบยาสด ใบยาที่บ่มแล้ว ให้เป็นไปตามที่อธิบดีกำหนดและ ประกาศให้ชาบล่วงหน้าเป็นคราว ๆ

มาตรา 14 ห้ามมิให้ผู้ใดนำต้นยาสูบ หรือใบยาออกนอก เขตปลูกยาสูบตั้งแต่หนึ่งกิโลกรัมขึ้นไป เว้นแต่จะได้รับ อนุญาตจากเจ้าพนักงาน

มาตรา 15 อธิบดีมีอำนาจที่จะมอบให้บุคคลใดบุคคลหนึ่ง เป็นผู้รับเหมาซื้อใบยาขายในท้องถิ่นที่กำหนด

หมวด 2

การจำหน่ายยาสูบ

มาตรา 16 ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศกำหนดเขตพื้นที่ ซึ่งการจำหน่ายยาสูบจะต้องได้รับอนุญาต เขตนี้ให้เรียกว่า "เขตจำหน่ายยาสูบ"

มาตรา 17 ผู้ใดจำหน่ายยาสูบในเขตจำหน่ายยาสูบ ต้อง ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงาน และต้องปฏิบัติตามเงื่อนไข ที่รัฐมนตรีกำหนดไว้ในกติกาชวง

4 กุมภาพันธ์ 2486 ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 60 ตอนที่ 8

คำทำเนียบใบอนุญาตตามมาตรา^๕ ให้เรียกเก็บตาม
อัตราที่กำหนดไว้ในกคกะชวง แต่ไม่เกินปีละห้าบาท

ใบอนุญาตที่ออกตามมาตรา^๕ สิ้นอายุเมื่อสิ้นปีปฏิทิน

มาตรา 18 ผู้ได้รับอนุญาตให้ทำการจำหน่ายยาสูบในเขต
จำหน่ายยาสูบ ต้องซื้อยาสูบจากเจ้าพนักงานหรือผู้รับเหมา
จำหน่ายยาสูบ หรือจากเอกชนผู้ได้รับอนุญาตให้ประกอบ
อุตสาหกรรมไปทำการจำหน่าย ห้ามมิให้จำหน่ายยาสูบของผู้อื่น
เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากอธิบดี

มาตรา 19 ผู้ทำการจำหน่ายยาสูบ ต้องจำหน่ายยาสูบ
ตามราคาตลาด แต่ถ้าอธิบดีได้กำหนดราคาเป็นอย่างอื่น ผู้ทำ
การจำหน่ายยาสูบต้องจำหน่ายไม่สูงกว่าราคาที่อธิบดีประกาศ
กำหนด

มาตรา 20 อธิบดีมีอำนาจที่จะมอบให้บุคคลใดบุคคลหนึ่ง
เป็นผู้รับเหมาจำหน่ายยาสูบภายในท้องถิ่นที่กำหนด

หมวด 3

อุตสาหกรรมยาสูบ

มาตรา 21 การประกอบอุตสาหกรรมชิกาแรต เป็นการผูก
ขาดของรัก

ตอนที่ 8 เล่ม 60 ราชกิจจานุเบกษา 4 กุมภาพันธ์ 2486

มาตรา 22 ผู้ประกอบอุตสาหกรรมจะต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดี และต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่รัฐมนตรีกำหนดไว้ในกตกะชวง และให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกกตกะชวงผ่อนผันให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมที่ประกอบการทำงานในวันหนึ่ง ไม่เกินสองร้อยมวน ไม่ต้องรับอนุญาตก็ได้

ใบอนุญาตที่ออกตามมาตรานี้สิ้นอายุเมื่อสิ้นปีปฏิทิน

มาตรา 23 คำทำเนียบใบอนุญาตตามความในมาตราก่อนให้เรียกเก็บไม่เกินอัตราดังนี้

- (1) อุตสาหกรรมแร่ต ปีสองร้อยบาท
- (2) อุตสาหกรรมขี้แร่ หรือยากล่อง หรือยามวนเอง ปีสหสิบาท
- (3) อุตสาหกรรมอื่น ๆ ปีสหสิบาท

อุตสาหกรรมที่ว่ามี แม้จะประกอบขึ้นหลายชนิดหรือทุกชนิดในโรงอุตสาหกรรมเดียวกันก็ให้เรียกเก็บคำทำเนียบใบอนุญาตแยกตามชนิดของอุตสาหกรรมดังกล่าวข้างต้น

มาตรา 24 โรงอุตสาหกรรมใดที่มีเจ้าพนักงานควบคุมหยุดโดยปรกตินั้น ให้ทำการในวันหนึ่ง ๆ ระหว่างเวลา 8.00 นาฬิกา

4 กุมภาพันธ์ 2486 ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 60 ตอนที่ 8

ถึง 17.00 นาฬิกา แต่ถ้าผู้ประกอบการจะทำการนอกเวลาที่กำหนดนี้ หรือในวันหยุดราชการ จะต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดี

มาตรา 25 เจ้าพนักงานมีอำนาจเข้าตรวจโรงอุสาหกรรมและเอกสารสมุดบัญชีต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการนี้ และมีอำนาจที่จะเข้าประจำอยู่ในโรงอุสาหกรรม เพื่อควบคุมให้การเป็นไปโดยถูกต้องตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

ผู้ประกอบการอุสาหกรรมต้องให้ความสะดวกแก่เจ้าพนักงานผู้ดำเนินการตามความในมาตรานี้ตามสมควร

มาตรา 26 ยาสูบที่จะนำออกจากโรงอุสาหกรรมหรือยาเส้นให้มันจุในซองและปิดสแตมป์ยาสูบบนซองทุกซอง

โรงอุสาหกรรมใดที่ไม่มีเจ้าพนักงานควบคุมหยุดโดยปรกติให้อธิบดีมีอำนาจกำหนดเงื่อนไขให้ผู้ประกอบการอุสาหกรรมยาสูบปิดสแตมป์ยาสูบ

ลักษณะของซองให้เป็นไปตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา 27 สแตมป์ยาสูบที่ต้องปิดหรือประทับบนซองมันจุชิคาแรตและชิการ์ ให้มีอัตราดังนี้

ตอนที่ 8 เล่ม 60 ราชกิจจานุเบกษา 4 กุมภาพันธ์ 2486

(1) ถ้ายาสูบในซอง ๆ หนึ่ง มีน้ำหนักไม่เกินสิบกรัม
สองสตางค์

(2) ถ้ายาสูบในซอง ๆ หนึ่ง มีน้ำหนักเกินกว่าสิบกรัม
หนึ่งสตางค์ต่อห้ากรัม เศษของห้ากรัมให้นับเป็นห้ากรัม

มาตรา 28 สแตมป์ยาสูบที่ต้องปิดบนซองยาสูบอื่น ๆ
ให้มีอัตราดังนี้

(1) ถ้ายาสูบในซอง ๆ หนึ่ง มีน้ำหนักไม่เกินสิบกรัม
ต้องปิดสแตมป์ยาสูบราคาหนึ่งสตางค์

(2) ถ้ายาสูบในซอง ๆ หนึ่ง มีน้ำหนักเกินกว่าสิบกรัม
ต้องปิดสแตมป์ยาสูบในอัตราหนึ่งสตางค์ต่อสิบกรัม เศษ
ของสิบกรัมให้นับเป็นสิบกรัม

มาตรา 29 สแตมป์ยาสูบที่ต้องปิดบนซองยาเส้น ให้มี
อัตราดังนี้

(1) ถ้ายาเส้นในซอง ๆ หนึ่งมีน้ำหนักไม่เกินห้าสิบกรัม
ต้องปิดสแตมป์ยาสูบหนึ่งสตางค์

(2) ถ้ายาเส้นในซอง ๆ หนึ่งมีน้ำหนักเกินห้าสิบกรัม
ต้องปิดสแตมป์ในอัตราห้าสิบกรัมต่อหนึ่งสตางค์ เศษของ
ห้าสิบกรัมให้นับเป็นห้าสิบกรัม

หมวด 4

การนำต้นยาสูบ ใบยา ยาเส้นและยาสูบเข้ามาใน
ราชอาณาจักรและส่งออกนอกราชอาณาจักร

มาตรา 30 ห้ามมิให้ผู้ใดนำต้นยาสูบ ใบยา ยาเส้นหรือยาสูบเข้ามาในราชอาณาจักร หรือส่งออกนอกราชอาณาจักร เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงาน

มาตรา 31 นอกจากจะต้องเสียภาษีศุลกากรตามกฎหมายว่าด้วยการนั้นแล้ว ยาสูบหรือยาเส้นที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรนั้น ก่อนที่จะส่งมอบไปจากความอารักขาของเจ้าพนักงานศุลกากร ต้องปิดสแตมป์ยาสูบโดย อัตราเช่นเดียวกับยาสูบที่จะนำออกจำหน่ายจากโรงอุตสาหกรรมหรือยาเส้นแล้วแต่กรณี

หมวด 5

เงินรางวัล

มาตรา 32 ผู้ส่งใบยา ยาเส้น หรือยาสูบออกนอกราชอาณาจักร จักได้รับเงินรางวัลตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีกำหนดไว้ในกฤษฎีกา

ตอนที่ 8 เล่ม 60 ราชกิจจานุเบกษา 4 กุมภาพันธ์ 2486

หมวด 6

สแตมป์ยาสูบ

มาตรา 33 ในการปิดหรือประทับสแตมป์ยาสูบบนซอง
บันจุยาสูบหรือยาเส้น ให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม ผู้ทำการเพาะ
ปลูก ผู้จำหน่าย ผู้มีไว้ในครอบครอง หรือผู้นำเข้ามา แล้ว
แต่กรณี เป็นผู้ทำการปิดหรือประทับและขีดค่าสแตมป์ยาสูบ
นั้น ๆ ตามวิธีการซึ่งอธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา 34 สแตมป์ยาสูบที่ใช้แล้ว หรือที่อธิบดีได้
ประกาศเลิกใช้แล้ว ห้ามมิให้ผู้ใดจำหน่ายหรือมีไว้เพื่อจำหน่าย

หมวด 7

การมียาสูบและยาเส้นไว้ในครอบครอง

มาตรา 35 พายได้บังคับกับมาตรา 26 และมาตรา 33 ห้าม
มิให้ผู้ใดจำหน่าย มีไว้เพื่อจำหน่ายซึ่งยาสูบอันมิได้ปิดสแตมป์
ยาสูบ หรือปิดสแตมป์ยาสูบไม่ครบถ้วนตามอัตราที่กำหนดไว้

มาตรา 36 ห้ามมิให้ผู้ใดมีไว้ในครอบครอง ซึ่งยาสูบตั้ง
แต่สองกิโลกรัมขึ้นไป อันมิได้ปิดสแตมป์ยาสูบให้ถูกต้อง
ครบถ้วนตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้

4 กุมภาพันธ์ 2486 ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 60 ตอนที่ 8

มาตรา 37 เมื่อพ้นเวลาเก้าสิบวัน นับตั้งแต่วันใช้พระราชบัญญัตินี้ ห้ามมิให้ผู้ใดมีไว้ในครอบครอง เพื่อจำหน่ายซึ่งยาเส้นอันมิได้ปิดสแตมป์ยาสูบหรือปิดสแตมป์ยาสูบไม่ครบถ้วน เกินกว่าสองกิโลกรัม

ผู้ใดได้รับอนุญาตให้หันใบยาเป็นยาเส้น จะต้องนำยาเส้นนั้นของและปิดสแตมป์ยาสูบให้ครบถ้วนก่อนจำหน่าย

มาตรา 38 เมื่อเจ้าพนักงาน ต้อง การ ชาบ ปริมาณ ใบยา ยาเส้น ยาสูบ หรือวัตถุอื่นซึ่งใช้ในการเพาะปลูกยาสูบ การ ประกอบ อุสาหกัม ยาสูบ อัน ใหญ่ ใน ครอบ ครอง ของ บุคคลใด บุคคลนั้นจะต้องแจ้งให้เจ้าพนักงาน ชาบ

หมวด 8

บทกำหนดโทษ

มาตรา 39 ผู้ฝ่าฝืนบทบัญญัติมาตรา 7 วรรค 1 มาตรา 9 มาตรา 10 มาตรา 11 มาตรา 12 มาตรา 17 วรรค 1 มาตรา 18 มาตรา 22 มาตรา 24 มาตรา 25 วรรค 2 มาตรา 26 มาตรา 33 มาตรา 34 มาตรา 35 หรือมาตรา 38 มีความผิดต้องระวางโทษ ปรับไม่เกินสองร้อยบาท

ตอนที่ 8 เล่ม 60 ราชกิจจานุเบกษา 4 กุมภาพันธ์ 2486

มาตรา 40 ผู้ใดฝ่าฝืนบทบัญญัติมาตรา 14 มาตรา 19 มาตรา 30 มาตรา 31 มาตรา 36 หรือมาตรา 37 มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา 41 ผู้ใดนำสแตมป์ยาสูบที่ใช้แล้วมาใช้อีก มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา 42 ต้นยาสูบ ใบยา ยาเส้น หรือยาสูบ ของกลางในคดีกระทำผิดพระราชบัญญัตินี้ เมื่อศาลเห็นสมควรจะส่งมอบเป็นของกรมสรรพสามิตก็ได้

มาตรา 43 ผู้ได้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขข้อหนึ่งข้อใดเกี่ยวกับการอนุญาต เจ้าพนักงานหรืออธิบดีผู้ออกไปอนุญาตแล้วแต่กรณี มีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตเสียก็ได้ มีกำหนดไม่เกินครั้งละหกเดือน หรือจะสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเสียก็ได้

4 กุมภาพันธ์ 2486 ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 60 ตอนที่ 8

หมวด 9

บทเฉพาะกาล

มาตรา 44 ใบอนุญาตในการจำหน่ายยาสูบหรือประกอบ
อุตสาหกรรมยาสูบ ซึ่งอธิบดีได้อนุญาตให้แล้วก่อนวันใช้พระราช
บัญญัตินี้ ให้ใช้ได้ตลอดไปจนหมดอายุแห่งใบอนุญาตนั้น

มาตรา 45 ยาเส้นหรือยาสูบซึ่งได้ปิดสแตมป์ยาสูบถูก
ต้องครบถ้วนก่อนวันใช้พระราชบัญญัตินี้ ให้เป็นอันใช้ได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลโท ม. พรหมโยธี

รัฐมนตรี